

Modernitzar els ajuntaments

Ramon Vall i Ciuró
Expresident del Fòrum Comarcal de l'ACM

Aquest enunciat pot semblar recurrent perquè el tema ha estat reiterat moltíssimes vegades des de diferents àmbits de la política i des de la societat civil, però s'hauria de prendre molt seriosament la modernització i la simplificació de la nostra administració local: Ajuntaments, Consells Comarcals, Diputacions, etc. Partim d'un model d'administració jacobina, tutelar i lenta, on la paraula competitivitat i l'atenció directa al ciutadà no apareix per enlloc, atès que l'actual model d'administració veu la llum, amb les Corts de Cadis del 1812, i des de les hores, òbviament s'han anat introduint canvis, més per necessitats parentòries de cada moment polític, que no pas per la voluntat expressa dels governs de torn.

Actualment, amb la greu crisi econòmica i social, que tenim en el nostre país, l'Administració local, per ajudar a mitigar-la, s'hauria de posar al dia. En aquest sentit, el "Plan Zapatero" dels 180 euros per habitant d'inversió local no es cap solució. En primer lloc, perquè aquests diners realment no existeixen, sinó que simplement són provinents d'un paquet gruixut d'endeutament públic. I, en segon terme, perquè s'ha donat poc temps als ajuntaments per planificar les

obres. La dita popular ho deixa molt clar quan diu: "A un pagès endarrerit cap anyada li es bona". Evidentment, s'ha d'aprofitar aquest atac de "Keynesisme" que, de cop i volta, li ha entrat al Govern espanyol i que, probablement, a la llarga pagarem car.

Anem al gra: Què pot aportar l'Administració local per ajudar a la solució de la greu crisi econòmica i social on estem i a la qual estarem per força temps immersos? Doncs molt senzill: ajudar al foment i a la implantació de l'economia productiva, no amb declaracions sinó amb qüestions puntuals i que tinguin alguna incidència directa sobre el tema. Com que la llista seria llarguíssima, ens limitarem a posar un exemple: el de la simplificació administrativa.

L'Administració s'ha de posar al dia, d'una vegada per totes, per tractar al ciutadà com a client

No em vull perdre en la selva espessa del Dret administratiu -camp ple de defensors de la seva pervivència i cultiu i que tants pocs resultats estan donant pel ciutadà- i, per això, simplement diré que s'hauria d'ajudar a la implantació de les indústries i serveis i les seves corresponents infraestructures per tal que el ciutadà que vulgui tirar endavant un projecte trobi el màxim de facilitats per fer-ho.

Un nou exemple: Tinc disponible un capital per muntar una indústria o servei. Primer problema: amb la llei 3/1998 i el seu reguitzell de reglaments i ordres ja hem fan perdre les ganes d'anar endavant. Primer, perquè un demana la llicència d'obertura d'una indústria o servei i els mesos aniran passant i el permís no arribarà. I després, perquè davant de la ingent despesa

econòmica de papers que reportar molta gent ja desistirà de tirar endavant el projecte.

Solució: des que era petit em van ensenyar que si exposes un problema com a mínim has d'aportar alguna solució. En base a aquest supòsit, n'existeix una de possible i de bastant fàcil i la qual ja funciona a d'altres països: els expedients de llicència d'activitats. Una vegada examinat el projecte per l'Administració local i la seva idoneïtat urbanística, es fa dipositar al sol·licitant un aval proporcional al cost del projecte i, l'endemà mateix, ja es poden començar les obres. Com que fins que no estiguin totes les mesures correctores en marxa no es tornarà l'aval al sol·licitant, ja tenim la celeritat desitjada en l'atorgament de la llicència. Al mateix temps, la càrrega de la prova de les possibles midas correctores recau en el tècnic que signa al projecte i en el mateix sol·licitant.

Aquest és només un simple exemple per mostrar que l'Administració s'ha de posar al dia, i d'una vegada per totes, per tractar al ciutadà com a client. Faltaria també simplificar la Llei d'urbanisme, la Llei de contractació de les obres públiques, les Lleis mediambientals, etc. A la fi, el que no pot ser és que els expedients administratius s'eternitzin en el si de l'Administració local ja que el temps és un valor importantíssim en una societat moderna i competitiva. Malauradament, fins el moment, la nostra Administració pública no ho ha tingut massa en compte aquest factor. Per acabar, un darrer apunt: m'he llegit atentament els 350 articles de l'avantprojecte de Llei de "Governs Locals de Catalunya" i, sincerament, no crec que aquesta normativa solucioni els problemes que l'Administració local té avui plantejats. Un altre dia caldrà parlar-ne amb calma d'aquesta Llei.